

27 november 2022, eerste zondag van de Advent - jaar A

Eerste lezing: Jesaja 2, 1-5

Tweede lezing: Romeinen 13, 11-14

Evangelielezing: Mattheus 24, 37-44

Homilie

Voor deze keer biedt het Bijbelleesrooster drie teksten over de toekomst. De eerste tekst, die uit Jesaja, is een prachtig beeld van de toekomst, een hemels beeld. De berg van het huis van de Heer is de hoogste plek die gezien wordt, en iedereen gaat daar naar toe. Wapens worden omgesmeed tot landbouwgereedschap. De Heer is degene die mensen onderwijst, en met Zijn onderwijs leert een mens gelukkig zijn. De tekst eindigt met een oproep om in Gods licht te wandelen. Een hartverwarmende tekst.

De epistellezing uit Romeinen is ook nog bemoedigend. De Heer is dichtbij ons, zegt de tekst. De nacht komt tot een eind, metaforisch gesproken. Ook hier vinden wij een oproep om in het licht van Gods dag te wandelen, en af te leggen al wat ons daarvan afhoudt. De tekst is nog directer: we worden opgeroepen om ons te bekleden met de Heer Jezus Christus. De Heer zit als het ware als een tweede huid om ons heen: een heel direct beeld. De derde tekst, die uit het evangelie naar Mattheüs gaat over hetzelfde thema. Maar deze tekst is het meest alarmerend. Het zegt dat je maar beter wakker kunt zijn in deze tijd, anders ben je niet voorbereid op wat je kan overkomen.

Drie teksten, soms blij optimistisch, soms waarschuwend. Hoe ervaren wij dit in deze tijd? Wij leven in een tijd waarin veel mensen bang zijn voor de toekomst. De klimaatverandering, de oorlog in Oekraïne met haar onvoorspelbare gebeurtenissen, de stijging van de gasprijzen, de inflatie... het zijn zaken die veel mensen bang maken. Ook vandaag zijn er nog wel mensen die optimistisch zijn, maar een wolk van pessimisme hangt in de lucht. Met de gebeurtenissen van het afgelopen jaar in het achterhoofd zullen veel mensen toch bezorgd over de toekomst zijn. Er zijn weinig tekenen van hoop uit de wereld om ons heen. Eén rode draad in de Bijbel is dat er telkens weer een oproep is om de blik op de toekomst gericht te houden. Biedt de toekomst geluk of miserie? De Bijbel zegt eigenlijk: beide. Om met het eerste te beginnen: de Jesaja-tekst, in al haar optimisme, staat haaks op onze dagelijkse ervaring. Die tekst zegt dat uiteindelijk alle wapens zullen verdwijnen. Kunnen wij dat vatten? In een tijd waarin zowel rond Oekraïne als rond Noord-Korea ongeleide projectielen rondvliegen, en er eerder een wapenwedloop is dan het omgekeerde, kijkt de Bijbel verder dan wij met onze ogen kunnen zijn. Jesaja roept ons op: houd moed. Uiteindelijk overwint de genade van God.

Maar voor het zover is is het wel zaak dat wie in God gelooft, in deze tijd wakker is. Niet meedoen met het slechte in de wereld, maar nu God door Zijn Zoon Jezus dichtbij is gekomen, is er voor ons een adventsperiode aangebroken waarin wij enerzijds lichtpuntjes over de toekomst mogen ervaren, maar niet mogen vergeten dat in de periode daarvoor nog veel lijden zal zijn. In de Romeinenbrief staat dat de schepping aan de zinloosheid is overgegeven. Dat is een rake omschrijving dat 'rijmt' met al het zinloos lijden dat wij in onze wereld om ons heen zien. Een doodgestoken politieagent in Schaarbeek, raketten die onschuldige burgers treffen... Het kwaad treft ook goede mensen, dat weten wij allen. Maar ook hier zegt Paulus dat dat niet het einde is. Het lijkt alsof onze wereld ten onder gaat door oorlogen en de slechte zorg voor de aarde, maar de Heer blijft soeverein. Alleen worden wij opgeroepen om met ogen van geloof naar de toekomst te hebben, en in onze tijd van grote uitdagingen aan de juiste kant van de (Bijbelse) geschiedenis te staan. Laten wij in onze tijd levende tekenen van hoop zijn.

De adventsperiode is aangebroken. Het feest waarin wij uitkijken naar het Licht dat in de wereld kwam. Advent is per definitie een periode waarin wij ervaren dat wij ons in de

duisternis van de wereld beginnen. Advent roept ons op om uit te kijken naar het ene licht dat niet door de duisternis wordt opgeslokt. Het is een licht waar je gemakkelijk overheen kijkt. Als je er niet naar op zoek gaat, dan zie je het vaak niet. Maar het is een licht dat groter en groter wordt. Dat is het licht van onze Heer.

Het licht van Christus, hoe klein ook in deze wereld, is bedoeld om 'aanstekelijk' te werken. In een wereld waarin eigenbelang, angst en verharding centraal lijken te staan, mogen wij leren van onze Heer zelf, die liet zien dat het ook anders kan. We worden opgeroepen om integere mensen te zijn, vol barmhartigheid. Niet naïef, maar met krachtige liefde die pal staat voor de naaste. In deze tijd mogen wij als christenen mensen zo tot voorbeeld zijn, en laten zien dat het Licht nog steeds in de duisternis schijnt, en zo een teken van hoop te zijn. Ik wens u allen een gezegende adventsperiode.

Dominee Marcel Pool